

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/145/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012398
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2114012398.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaných ml. H. R., nar. XX.XX.XXXX a F. Z., nar. XX.XX.XXXX pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 3.9.2019 sp. zn. 4T/111/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.6.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že uznal obžalovaného ml. H. R. vinným v bode 1 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019 a v bodoch 2 a 3 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019, z toho v bode 3 spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019 a z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019, v bode 3 spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019, na tom skutkovom základe, že

1. v čase od 23.30 hod. dňa 21.07.2012 do 00.15 hod. dňa 22.07.2012 v Trnave na Nám. J. Herdu č. 2, prešiel k spoločenským priestorom budovy Univerzity sv. Cyrila a Metoda, kde sa bez zjavného použitia násilia pokúsil vniknúť do budovy cez okno na prízemí, ktoré bolo otvorené na tzv. vetračku, čo sa mu nepodarilo, následne vošiel cez otvorené dvere do hlavnej miestnosti, kde sa konala svadba, ďalej prešiel do vedľajšej spoločenskej miestnosti, odkiaľ zo stola pri okne odcudzil notebook zn. HP spolu s nabíjačkou, USB káblom a myšou, ktoré veci si položil na otvorené okno, následne z budovy vyšiel von otvorenými dverami a tu z okna zobral pripravené odcudzené veci, čím uvedeným konaním spôsobil PhDr. E. E. PhD., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., H. č. X škodu krádežou vo výške 450,- Eur,

2. dňa 18.06.2013 o cca 02.15 hod v obci H. z ulice vošiel cez otvorené okno na prízemí do spálne rodinného domu s popisným číslom XXX, z ktorého odcudzil na nočnom stolíku voľne položenú dámsku čiernu koženú kabelu a zo skrine zavesenú dámsku látkovú kabelku krémovej farby, v ktorej sa nachádzal čierny pulóver, čierna kožená peňaženka s obsahom občiansky preukaz č. XXXXXX EB, kartička poisťovne VŠZP, kartička Dráčik a finančná hotovosť vo výške 85,- Eur všetky doklady na meno E. V., pričom bol vyrušený majiteľkou rodinného domu, ktorá sa zobudila a začala kričať, načo z miesta činu utiekol na neznáme miesto, čím poškodenej E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX spôsobil celkom škodu vo výške 240,- Eur,

pričom obvinený ml. H. R. bol dňa 05.12.2012 rozhodnutím Obvodného oddelenia v Trnave postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená bloková pokuta vo výške 15,- Eur, č. bloku A0324863,

3. spolu s doposiaľ neustálenou osobou po vzájomnej dohode v čase o 24.00 hod. dňa 17.07.2013 v V. na P. ulici číslo X vnikli pootvoreným oknom do hotelovej izby číslo XXX hotela Holiday Inn, ktorého dolný okraj je vo výške minimálne 3,5 metra tak, že si pod okno dali kovový smetný kôš a

na tento si ešte položili kovový popolník, načo doposiaľ neustálená osoba vyskočila na smetný kôš s popolníkom a odistila kovovú poistku na pootvorenom okne hotelovej izby, ktoré otvorila, zliezla dole a potom sa cez otvorené okno dostal do izby H. R., ktorá následne z nej odcudzil 1 kus pánske náramkové hodinky značka Certina, neznámeho výrobného čísla, striebornej farby, 1 kus pánsku koženú peňaženku hnedej farby, vrátane jej obsahu predstavujúcim občiansky preukaz XXXXXXXX, vodičský preukaz číslo XXXXXXXX, štátna karta poistenca (E card) číslo 80010000012152545152, karta poistenca Uniq, platobná karta Mastercard číslo 5266256925170009, platobná karta Maestro 1954-007908/1, všetky doklady na meno E. L., narodený XX.XX.XXXX a finančná hotovosť v celkovej výške 300,- Eur, pričom spolu s odcudzenými vecami odišli na Invalidskú ulicu v Trnave, kde si peniaze rozdelili na polovicu, hodinky si ponechal H. R. a ostatné doklady s peňaženkou zahodili do kríkov, čím spôsobili majiteľovi odcudzených vecí E. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., S. D. XX, A-XXXX, C., štátnemu občanovi Rakúska, škodu krádežou v celkovej výške 840,- Eur, pričom obvinený ml. H. R. bol dňa 05.12.2012 rozhodnutím Obvodného oddelenia v Trnave postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená bloková pokuta vo výške 15,- Eur, č. bloku A0324863. Prvostupňový súd za to obžalovanému ml. H. R. uložil podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 117 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 119 ods. 1 a § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil a zároveň obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd obžalovanému ml. H. R. uložil povinnosť nahraďiť poškodenému PhDr. E. E., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., H. č. X škodu vo výške 450,- eur, poškodenej E. V., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom H. č. XXX škodu vo výške 190,- eur a poškodenému E. L., nar. XX.XX.XXXX v V., K. republika, trvale bytom W., S. D. XX, Rakúska republika škodu vo výške 840,- Eur. Podľa § 288 ods. 2 prvostupňový súd poškodeného PhDr. E. E., nar. XX.XX.XXXX, poškodenú E. V., nar. XX.XX.XXXX a poškodeného E. L., nar. XX.XX.XXXX so zvyškom ich nárokov na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Prvostupňový súd zároveň podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku obžalovaných ml. H. R., nar. XX.XX.XXXX a F. Z., nar. XX.XX.XXXX oslobodil spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava sp. zn. 2 Pv 1128/13/2207 - 42 zo dňa 24.11.2014 pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že v čase medzi 15.00 hod. až 16.00 hod. dňa 20.12.2013 na presne neustálenom mieste ulíc Nevádzova a Orgovánová v Trnave, spolu s ďalšími najmenej dvoma doposiaľ nestotožnenými páchatelmi pod zámienkou privolania taxislužby vylákali Y. P. z pohostinstva herňa pri OD Lidl na Zelenečskej ulici na bližšie neustálené miesto medzi ulicami Nevádzova a Orgovánová v Trnave, kde Y. P. napadli a to tak, že ho udierali do oblasti hlavy, rúk, chrbta, dvaja z páchatelov mu vykrútili ruky za chrbát a ako ho držali, ďalší dvaja mu prehľadali vrecká, zo zadného vrecka nohavíc mu odcudzili približne 100,- Eur, čím spôsobili Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. J. XX, prechodne bytom L. F., J. XX/X odcudzením peňazí škodu vo výške 100,- Eur, a bližšie nešpecifikované zranenia a to narazenie hlavy, chrbta, hornej a dolnej sánky vpravo, vyžadujúce si lekárske ošetrenie a hospitalizáciu a pozorovanie vo FN Trnava s dobou liečenia od 20.12.2013 do 22.12.2013, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

V odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o oslobodení obžalovaných ml. H. R. a F. Z. prvostupňový súd uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané spáchanie skutku v bode 4 obžaloby obžalovanými. Je pravdou, že obžalovaný F. Z. sa v prípravnom konaní k spáchaniu skutku v bode 4 obžaloby priznal a usvedčoval z jeho spáchania aj obžalovaného ml. H. R.. Prvostupňový súd však výpoveď obžalovaného F. Z. z prípravného konania považoval za absolútne nepoužiteľnú a nadôvažok aj za nevierohodnú z dôvodu, že štylizácia výpovede obžalovaného Z., použité slovné spojenia a celkové opísanie spáchaného skutku v zápisnici o jeho výsluchu z prípravného konania sú v rozpore so slovným prejavom obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorý sa v prítomnosti sudcu vyjadroval úplne inak. Obžalovaný používal iné vetné konštrukcie, inak štylizoval vety (vyjadroval sa ťažkopádne) a pod., teda jeho slovný prejav ako taký na hlavnom pojednávaní nekorešpondoval s tým, ako mal vypovedať v prípravnom konaní. Ďalším dôvodom, prečo prvostupňový súd považoval výpoveď obžalovaného F. Z. z prípravného konania za nevierohodnú je samotný prístup polície k vyšetrovaniu tohto skutku, kedy policajti de facto vykonali ešte v zdravotníckom zariadení nezákonnú rekogníciu, kedy osobou, ktorá mala podozrivých opoznať, bol poškodený Y. P., ktorý túto skutočnosť súdu potvrdil, keď uviedol, že za ním boli policajti aj s fotografiami. Prvostupňovému súdu nebolo je zrejmé, aké fotografie boli poškodenému Y. P. ukázané a ako sa vlastne policajti dozvedeli, že jedným z podozrivých má byť

práve obžalovaný F. Z.. Pre prvostupňový súd bolo preto celkom uveriteľné vysvetlenie obžalovaného F. Z., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v prípravnom konaní tak vypovedal preto, že sa policajtov bál a výpoveď si vymyslel tak, aby táto dávala zmysel, pričom o skutku a o okolnostiach jeho spáchania mu mali povedať práve policajti a on len prikyvoval hlavou. Výpoveď obžalovaného F. Z. z prípravného konania sa tak prvostupňovému súdu skutočne javila ako výpoveď, ktorú štylizoval vypočúvajúci vyšetrovateľ a obžalovaným bola len podpísaná.

Pokiaľ ide o absolútnu nepoužiteľnosť výpovede obžalovaného F. Z. z prípravného konania, prvostupňový súd v zhode s obhajcom obžalovaného ml. H. R. poznamenáva, že o výsluchu obžalovaného F. Z. dňa 28.12.2013 nebol upovedomený ani obžalovaný ml. H. R. a ani jeho obhajca (pozn. obhajca ani upovedomený byť nemohol, pretože obžalovanému ml. H. R. bol obhajca v trestnej veci vedenej pre skutok v bode 4 obžaloby ustanovený až 10.01.2014 - Mgr. Matej Csenky (č. l. 54), pričom dňa 21.03.2014 bolo ustanovenie obhajcu Mgr. H. M. zrušené s odôvodnením, že obžalovanému ml. H. R. bol obhajca už skôr ustanovený - č. l. 55). Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní je neprípustný, pretože trestná vec obžalovaného ml. H. R. a obžalovaného F. Z. pre skutok v bode 4 obžaloby bola s trestnou vecou obžalovaného ml. H. R. pre skutok v bode 2 obžaloby (teda vo veci, kde obžalovaný ml. H. R. obhajcu mal ustanoveného) spojená až uznesením zo dňa 17.03.2014. (č. l. 20). Výsluch obžalovaného F. Z. dňa 28.12.2013 tak nebol vykonaný kontradiktórne, čo síce je vada, ktorú je v zásade možné odstrániť v konaní pred súdom (čo sa aj následne na hlavnom pojednávaní stalo), avšak s ohľadom na absolútnu nepoužiteľnosť zápisnice o výsluchu obžalovaného F. Z. z prípravného konania pre potreby rozhodovania je možné vychádzať len z výsluchu obžalovaného F. Z. urobeného na hlavnom pojednávaní.

Uvedené podľa prvostupňového súdu nie je jediným dôvodom pre oslobodenie obžalovaných spod obžaloby v jej bode 4. Predovšetkým obžalovaný ml. H. R. spáchanie skutku poprel, pričom so skutkom ho okrem výpovede obžalovaného F. Z. nič nespája. Neexistuje žiadny iný svedok a ani žiadna stopa, ktorá by nasvedčovala tomu, že obžalovaný ml. H. R. vôbec v čase spáchania skutku na jeho mieste bol. Prvostupňový súd poukázal na výpoveď poškodeného Y. P., ktorý opísal, ako mal byť napadnutý a okradnutý, avšak zároveň potvrdil, že mal v čase spáchania skutku dosť vypité, čo vyplynulo tak zo zápisu o jeho dychovej skúške (1,20 mg/l) ako aj zo zápisnice o výsluchu svedkyne E. P. z prípravného konania, ktorá tiež uviedla, že poškodený sa na terase herne aj pomočil, čo tiež napovedá o tom, v akom stave asi poškodený v danom čase bol. Vierohodnosť výpovede svedkyne E. P. o stave poškodeného Y. P. potvrdzuje záznam Okresného riaditeľstva policajného zboru Trnava zo dňa 20.12.2013, v ktorom príslušník policajného zboru opisuje poškodeného a rovnako potvrdzuje, že bol zjavne pod vplyvom alkoholu ako i záznam Krajského riaditeľstva policajného zboru Trnava zo dňa 20.12.2013, v ktorom sa uvádzajú okolnosti vykonania dychovej skúšky s poškodeným. Poškodený si preto nemohol pamätať, kto ho vlastne napadol a okradol. Navyše z výsluchu svedkyne E. P. z prípravného konania nevyplývalo, že by návštevníci herne poškodenému mali volať taxik resp. že by ich poškodený mal o to žiadať. Svedkyňa E. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že oboch obžalovaných pozná, avšak títo sa podľa jej výpovede v herni pred spáchaním skutku nenachádzali. Svedkovia U. a C. M. (pozn. obžalovaný F. Z. ich v prípravnom konaní tiež usvedčoval zo spáchania skutku v bode 4 obžaloby) popreli, že by boli oni tými ďalšími osobami, ktoré mali poškodeného spoločne s obžalovanými napadnúť a okradnúť, potvrdili však to, že im obžalovaný F. Z. mal povedať, že sa pri výsluchu v prípravnom konaní bál a preto policajtom klamal a aj ich označil za páchatel'ov. Prvostupňový súd v odôvodnene napadnutého rozsudku poukázal i na v trestnom konaní nezodpovedanú otázku, prečo aj bratia M. neboli obvinení zo spáchania skutku v bode 4 obžaloby, keď orgánom činným v trestnom konaní postačovala na vznesenie obvinenia obžalovaného ml. H. R. usvedčujúca výpoveď obžalovaného F. Z. a rekognícia vykonaná v rozpore so zákonom.

Pokiaľ ide o svedkyňu X. H., jej výpoveď prvostupňový súd vyhodnotil ako nevierohodnú. Táto svedkyňa totiž potvrdzovala, že v deň, keď malo dôjsť ku spáchaniu skutku v bode 4 obžaloby bola s obžalovaným F. Z., avšak nevedela označiť ani konkrétny deň a ani čas, kedy s obžalovaným F. Z. bola a neuviedla nič, čo by jej výpoveď potvrdzovalo, napr. prečo si pamätá práve na deň, keď malo dôjsť k spáchaniu skutku a na to, že práve v tento deň bola s obžalovaným F. Z..

Vo vzťahu k rekognícii prvostupňový súd uviedol, že poškodený na hlavnom pojednávaní potvrdil, že za ním boli policajti v nemocnici a ukazovali mu fotografie všetkých chlapcov a pýtali sa ho, či niekoho na fotografiách pozná, pričom dvoch páchatel'ov mal spoznať a jedným si nebol 100%-tne istý. Následne policajti s poškodeným vykonali rekognície, pričom zo zápisnic o ich vykonaní vyplýva, že poškodený opoznal obžalovaného F. Z., obžalovaného ml. H. R. opoznal na 70-80%, pričom pri rekognícii k osobám C. M. a U. M. uviedol, že v predložených fotoalbumoch sa nenachádza osoba, ktorá ho mala olúpiť. Takýto postup polície má podľa názoru prvostupňového súdu za následok, že na výsledky rekognícii nie

je možné prihliadať, pretože nie je možné preveriť, akým spôsobom poškodený v nemocnici opoznal osobu obžalovaného F. Z.. Rekognícia je pritom úkonom neopakovateľným, preto akákoľvek následná rekognícia, pri ktorej má dôjsť k opoznaniu tej istej osoby nemôže byť považovaná za rekogníciu.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo len toľko, že poškodený Y. P. bol napadnutý a olúpený neznámymi osobami, čo potvrdzuje nielen jeho výpoveď, ale aj jeho zranenia dokumentované lekárskou správou, prepúšťacou správou a rozpis jemu poskytnutej zdravotnej starostlivosti, avšak vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že tohto skutku sa dopustili obžalovaní. Prvostupňový súd preto obžalovaných oslobodil spod obžaloby vo vzťahu ku skutku v jej bode 4.

Keďže obžalovaní boli oslobodení spod obžaloby v jej bode 4, prvostupňový súd poškodených Y. P. a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. v zmysle ustanovenia § 288 ods. 3 Trestného poriadku s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Vo vzťahu k výroku o treste u obžalovaného ml. H. R. prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol, že obžalovaný ml. H. R. sa k spáchaniu trestných činov podľa bodov 1 až 3 obžaloby priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval, čo je považujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Príťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. h) Trestného zákona v jeho prípade je spáchanie viacerých trestných činov. V prípade tohto obžalovaného sa trestné sadzby odňatia slobody znižujú na polovicu, teda prvostupňový súd obžalovanému ml. H. R. ukladal trest odňatia slobody vo výmere do 1 (jedného roka). S prihliadnutím na zavinenie, spôsob spáchania trestných činov, výšku spôsobenej škody ako i s prihliadnutím na osobu obžalovaného, bol prvostupňový súd toho názoru, že trestom spôsobilým plniť tak individuálnu ako i generálnu prevenciu je úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorý obžalovanému uložil. Prvostupňový súd výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody podmienene odložil a obžalovanému ml. H. R. určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka, ktorú považoval za primeranú jednak vo vzťahu k výmere uloženého trestu, ale i k závažnosti spáchaných trestných činov.

Prokurátor okresnej prokuratúry Trnava sa u obžalovaného ml. H. R. vo vzťahu k výroku o vine zo skutkov uvedených v bodoch 1, 2, 3 rozsudku vzdal práva na podanie odvolania a zároveň u oboch obžalovaných podal odvolanie voči výroku o vine zo skutku uvedeného v bode 4 rozsudku a voči celému výroku o treste. Prokurátor v odôvodnení odvolania uviedol, že obžalovaný F. Z. bol vo veci zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona vypočutý v prípravnom konaní dňa 28.12.2013 po riadnom zákonom poučení, pričom voči vzneseniu obvinenia sťažnosť nepodal. Obhajcu si nezvolil a ku spáchaniu skutku sa priznal, pričom jeho dej aj veľmi podrobne popísal. Zároveň usvedčoval obžalovaného ml. H. R.. Dej spáchania skutku opísal úplne zhodne ako ho opísal pri výsluchu zadržaného - podozrivého dňa 27.12.2013. U obžalovaného F. Z. nebol daný dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 Trestného poriadku. Poškodený Y. P. pri rekognícii vykonanej dňa 27.12.2013 bezpečne opoznal obžalovaného F. Z. a obžalovaného ml. H. R. opoznal pri rekognícii dňa 28.12.2013 na 70 - 80%. Na návrh obžalovaného F. Z. bola na hlavnom pojednávaní vypočutá údajná svedkyňa, ktorá mala potvrdiť, že v čase spáchania trestného činu lúpeže bol obžalovaný Z. s ňou. Z obsahu výpovede bolo viac než zrejme, že svedkyňa bola obžalovaným navrhovaná účelovo, čo v posúdení jej výpovede ako nevierohodnej konštatoval aj prvostupňový súd. Poukázal na výpoveď obžalovaného F. Z. zo dňa 17.6.2014, v ktorej poprel svoje predchádzajúce priznanie a na otázku vyšetrovateľa, ako vedel tak podrobne opísať priebeh skutku, vypovedal „lebo ma to napadlo, opis toho deja som vymyslel“. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ktoré vo svojom kontexte jasne dokazujú, že obžalovaný F. Z. skutok zo dňa 20.12.2013 spáchal, pričom usvedčil aj obžalovaného ml. H. R., považuje prokurátor jeho výpoveď z 28.12.2013 za vierohodnú a pravdivú. Výsluch obžalovaného F. Z. zo dňa 28.12.2013 bol vykonaný v súlade so zákonom, nakoľko u neho dôvod obhajoby nebol daný a obhajcu si nezvolil. Preto je prokurátor toho názoru, že prvostupňový súd mal za preukázané spáchanie zločinu lúpeže podľa §188 ods. 1 Trestného zákona minimálne u obžalovaného F. Z., i keď aj vo vzťahu k obžalovanému ml. H. R. existuje obdobná dôkazná situácia, ktorá jeho vinu dokazuje.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/111/2014 a podľa § 322 ods.1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zástupkyňa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny sa vzdala práva na podanie odvolania.

Obžalovaný F. Z. sa vzdal práva na podanie odvolania a vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Obžalovaný ml. H. R. podal odvolanie vo vzťahu k výroku o treste, ktorý následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. K. D. a žiadal, aby mu bolo upustené od potrestania podľa § 40 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 30.6.2020, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaného ml. H. R. - JUDr. K. D., obžalovaný ml. H. R. a obžalovaný F. Z..

Obžalovaný ml. H. R. na verejnom zasadnutí vyhlásil, že odvolanie, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 03.09.2019 č. k. 4T/111/2014 - 596, berie výslovne späť, čo predsedníčka senátu vzala podľa § 312 ods. 4 Trestného poriadku uznesením na vedomie.

Prokurátor na verejnom zasadnutí zotrval na svojom písomnom odôvodnení odvolania a navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/111/2014 a podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku aby vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Obaja obžalovaní navrhlo odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu čo do všetkých výrokov napadnutého rozsudku.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si v podstatných častiach osvojuje.

Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením prvostupňového súdu vo vzťahu k nevierohodnosti výpovede obžalovaného H. Z. z prípravného konania a nepoužitelnosti rekognície vykonanej orgánmi činnými v trestnom konaní v prípravnom konaní, čo následne jednoznačne vedie k záveru, ku ktorému správne dospel aj prvostupňový súd, že nebolo dokázané, že skutok 4 obžaloby spáchali obžalovaní.

Čo sa týka prokuratúrou v odôvodnení odvolania uvádzaného, že údajná svedkyňa, ktorá mala potvrdiť, že v čase spáchania trestného činu lúpeže bol obžalovaný Z. s ňou, bola obžalovaným navrhovaná účelovo a je nevierohodná, odvolací súd zistil (tak ako to v odôvodnení odvolania poznamenala aj prokuratúra), že túto skutočnosť už správne skonštatoval aj prvostupňový súd a preto jej výpoveď bola vo vzťahu k rozhodnutiu prvostupňového súdu absolútne irelevantná a teda nemá vplyv na ustálenie viny či nevinu obžalovaných.

Čo sa týka prvostupňovým súdom uloženého trestu obžalovanému ml. H. R., prokurátor voči nemu nemal konkrétne výhrady a odvolací súd sa s uloženým trestom stotožnil a považuje ho, rovnako ako súd prvostupňový, za zákonný a spravodlivý.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný, odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry Trnava ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.